

Sygn. akt *XVII AmE 114/22*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Dariusz Dąbrowski
------------------	------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2023 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 6 maja 2022 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych), z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 114/22*

Uzasadnienie wyroku z 25 października 2023 r.

Decyzją z 6 maja 2022 r., znak: (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12b w związku z art. 56 ust. 2, ust. 2h pkt 4, ust. 6 i 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1495), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. o nr identyfikacji podatkowej (NIP): (...) w związku z niezłożeniem w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ustawy - Prawo energetyczne, za miesiące: październik, listopad, grudzień 2019 r. oraz marzec, maj, lipiec, wrzesień, październik 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, orzekł, że:

1) Przedsiębiorca nie zachował terminu na złożenie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu, o którym mowa w art. 43d ustawy - Prawo energetyczne za miesiące: październik; listopad, grudzień 2019 r. oraz marzec, maj, lipiec, wrzesień, październik 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

2) odstąpił od wymierzenia kary pieniężnej za działanie wskazane w pkt 1, w zakresie miesięcy: październik, listopad, grudzień 2019 r. oraz marzec, maj, lipiec 2020 r., na podstawie art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne,

3) za działanie opisane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w łącznej wysokości 20.000,00 zł, w tym:

a. 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc wrzesień 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

b. 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc październik 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Powód zaskarżył ww. rozstrzygnięcie w części, tj. w zakresie pkt 3a i 3b, zarzucając zaskarżonej decyzji naruszenie:

1. art. 56 ust. 6 Prawa Energetycznego poprzez jego błędne zastosowanie i ustalenie wysokości kary pieniężnej z zastosowaniem algorytmu, który jest sprzeczny z zasadami miarkowania kary określonymi tym przepisem, pomimo, że organ w uzasadnieniu, poprzez przytoczenie treści art. 56 ust. 6 Prawa Energetycznego zwraca uwagę na przesłanki miarkowania kary tam określone, jednak pomija je przy ustaleniu jej wysokości, co czyni na skutek:

a) błędnego ustalenia, że stopień szkodliwości czynu Spółki polegającego na niezłożeniu przez Spółkę do Prezesa URE w terminie wskazanym w 43 d ust. 1 Prawa Energetycznego sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące wrzesień i październik 2020 roku jest wyższy niż znikomy, a także

b) nie uwzględnienia pozostałych przesłanek z art. 56 ust. 6 Prawa Energetycznego tj. stopnia zawinienia oraz dotychczasowego zachowania podmiotu podczas, gdy czyn Spółki polegający na niezłożeniu do Prezesa URE w terminie wskazanym w 43d ust. 1 Prawa Energetycznego sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące wrzesień i październik 2020 roku cechował znikomy stopień szkodliwości czynu, bowiem Spółka w tych miesiącach nie wytwarzała, nie przywoziła, ani nie wywoziła paliw ciekłych, co nie miało negatywnego wpływu na realizację przez Prezesa URE jego ustawowych zadań, bowiem w rzeczywistości Spółka nie przekroczyła żadnych przyznanych Spółce uprawnień w wytwarzaniu przywożeniu i wywożeniu paliw ciekłych;

2. art. 56 ust. 6a Prawa Energetycznego poprzez jego niezastosowanie i nieodstąpienie przez Prezesa URE od wymierzenia Spółce kary pieniężnej za niezłożenie przez Spółkę do Prezesa URE w terminie wskazanym w 43d ust. 1 Prawa Energetycznego sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące wrzesień i październik 2020 roku, w sytuacji, gdy jeżeli stopień szkodliwości czynu Spółki jest znikomy, a Spółka zaprzestała naruszania prawa lub zrealizowała obowiązek.

Wobec powyższego, Powód wniósł o zmianę decyzji w zaskarżonym zakresie i orzeczenie o odstąpieniu od jej wymierzenia lub zmianę decyzji poprzez zmniejszenie wymiaru kary za niezłożenie przez Spółkę w terminie sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące wrzesień i październik 2020 roku do Prezesa URE.

W odpowiedzi na odwołanie, Pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 2 sierpnia 2019 r. do 16 listopada 2020 r. Przedsiębiorca był wpisany do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pod nr (...). (okoliczność bezrojna)

Zawiadomieniem z 24 marca 2022 r. Prezes URE poinformował Spółkę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z niezachowaniem terminu na przekazanie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ustawy - Prawo energetyczne, za miesiące: październik, listopad, grudzień 2019 r. oraz marzec, maj, lipiec, wrzesień, październik 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Jednocześnie, Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do złożenia - w terminie 14 dni - sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu za miesiące wrzesień oraz październik 2020 r. lub potwierdzenia ich nadania do Urzędu Regulacji Energetyki, a także wyjaśnień dotyczących przyczyn niezłożenia w terminie sprawozdania z art. 43d ustawy - Prawo energetyczne za miesiące objęte postępowaniem oraz dokumentów obrazujących aktualną sytuację finansową Spółki w 2021 r.

Dowód: Zawiadomienie z 24 marca 2022 r. – k. 13 akt adm.

Odpowiadając na powyższe, Przedsiębiorca wyjaśnił, że przyczyną niezłożenia w terminie sprawozdań za miesiące: październik, listopad, grudzień 2019 r. oraz marzec, maj, lipiec, wrzesień, październik 2020 r. były braki kadrowe spowodowane epidemią koronawirusa. Natomiast przyczyną braku złożenia sprawozdań za miesiące wrzesień i październik 2020 r. było przekonanie Spółki o braku potrzeby raportowania w związku z zaprzestaniem wytwarzania, przywożenia i wywożenia paliw w tych miesiącach.

Przedsiębiorca złożył sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu za miesiące wrzesień oraz październik 2020 r., a także dokumenty potwierdzające sytuację finansową Spółki w 2021 r. Przedsiębiorca wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Dowód: Pismo Przedsiębiorcy z 11 kwietnia 2022 r. – k. 17 akt adm.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2021 r., Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

Dowód: Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego z 19 kwietnia 2021 r. – k. 30 akt adm.

W dniu 6 maja 2022 r. Prezes URE wydał decyzję zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

Dowód: Decyzja z 6 maja 2022 r. – k. 32 akt adm.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie powoda podlegało oddaleniu.

Obowiązek sprawozdawczy wynikał z treści art. 43d ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne (dalej: ustawa P.e) zgodnie z którym Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący, stosownie do swojej działalności, przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.

Według art. 62d pkt 4 ustawy - Prawo energetyczne dodanym ustawą z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1495), zmieniony art. 62da pkt 4 ustawy - Prawo energetyczne (dodany przez art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw, zmieniającej min. ustawę z dniem 1 lipca 2021 r.) od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2023 r. przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.

Przepis intertemporalny zawarty w art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych stanowi, iż nie wszczyna się postępowań administracyjnych w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej za niezłożenie w terminie, do organów innych niż Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań, o których mowa w art. 4ba ust. 4 lub art. 43d ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w brzmieniu dotychczasowym.

Podmiotem przywożącym, w myśl definicji zawartej w art. 3 pkt 12c p.e. jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu dokonuje przywozu paliw ciekłych, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych:

- a) w ramach wykonywania działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą wymagającej uzyskania koncesji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4, lub
- b) przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143).

Podmiot przywożący może dokonywać przywozu paliw ciekłych po wpisaniu do rejestru podmiotów przywożących. Wpisu do tego rejestru dokonuje na wniosek podmiotu przywożącego Prezes URE w drodze decyzji (art. 32c p.e.). W prowadzonym w postaci elektronicznej przez Prezesa URE jawnym rejestrze podmiotów przywożących umieszcza się takie informacje jak: oznaczenie podmiotu przywożącego, rodzaje paliw ciekłych będące przedmiotem przywozu, rodzaje i lokalizację infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej przez podmiot przywożący, przeznaczenie przywożonego paliwa ciekłego, planowana daty rozpoczęcia działalności polegającej na przywozie paliw ciekłych (art. 32a p.e.).

Konsekwencją wpisania do rejestru podmiotów przywożących, jest obowiązek sprawozdawczy wynikający z art. 43d ust. 1 p.e., zatem obowiązek ten istniał także po stronie powodowej Spółki. Jak wskazał sam Powód, był on wpisany do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pod nr (...) od dnia 2 sierpnia 2019 r. do 16 listopada 2020 r.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu wynika, że Przedsiębiorca nie zachował terminu na złożenie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ustawy - Prawo energetyczne za miesiące: październik, listopad, grudzień 2019 r. oraz marzec, maj, lipiec, wrzesień, październik 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Jak ustalono:

- sprawozdanie za październik 2019 r. zostało nadane w dniu 20 listopada 2019 r. – wpłynęło do Urzędu w dniu 21 listopada 2019 r. (tj. 1 dzień po ustawowym terminie),
- sprawozdanie za listopad 2019 r. zostało nadane w dniu 20 grudnia 2019 r. – wpłynęło do Urzędu w dniu 23 grudnia 2019 r. (tj. 2 dni po ustawowym terminie),
- sprawozdanie za grudzień 2019 r. w dniu 28 stycznia 2020 r. (tj. 8 dni po ustawowym terminie),

- sprawozdanie za marzec 2020 r. w dniu 22 kwietnia 2020 r. (tj. 2 dni po ustawowym terminie),
- sprawozdanie za maj 2020 r. w dniu 26 czerwca 2020 r. (tj. 6 dni po ustawowym terminie),
- sprawozdanie za lipiec 2020 r. w dniu 21 sierpnia 2020 r. (tj. 1 dzień po ustawowym terminie),
- sprawozdanie za wrzesień 2020 r. w dniu 12 kwietnia 2022 r. (tj. 539 dni po ustawowym terminie, co stanowi **1 rok, 5 miesięcy i 23 dni**),
- sprawozdanie za październik 2020 r. w dniu 12 kwietnia 2022 r. (tj. 508 dni po ustawowym terminie, co stanowi **1 rok, 4 miesiące i 22 dni**).

W ocenie Powoda, wymierzając Spółce karę pieniężną w pkt 3a i 3b rozstrzygnięcia, Pozwany dopuścił się naruszenia zarówno art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne, jak i art. 56 ust. 6a tejże ustawy. Warto więc wyjaśnić, iż stosownie do art. 56 ust. 6 P.e. ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Natomiast, zgodnie z treścią przepisu art. 56 ust. 6a ustawy p.e., Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Należy jednak podkreślić, iż ustawodawca nie obliguje organu do jego zastosowania. Poprzez sformułowanie „może odstąpić” przewiduje jedynie takie uprawnienie. Prowadzi to do wniosku, że nawet w przypadku łącznego wystąpienia obu przesłanek wskazanych przez ustawodawcę w przepisie art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE może (ale nie musi) skorzystać z tej kompetencji.

Sąd stanął na stanowisku, że nie jest możliwe uznanie, jakoby stopień społecznej szkodliwości czynu był znikomy a tym samym aby zaistniały niezbędne przesłanki do odstąpienia od wymierzenia Spółce kary. Jak już wyżej wskazano, warunkiem jego zastosowania jest zaistnienie łącznie obu przesłanek w nim wymienionych, a więc zarówno stopień szkodliwości czynu jest znikomy, jak i podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Ostatecznie, choć po terminie określonym w ustawie, Spółka złożyła sprawozdania, jednakże nie można uznać, że stopień szkodliwości czynu jest znikomy. Prawdłowo zatem uznał Pozwany, że nie zachodziły okoliczności uzasadniające skorzystanie z dobrodziejstwa przepisu art. 56 ust. 6a P.e., z uwagi na brak spełnienia przesłanki „znikomej szkodliwości czynu” w zaskarżonym zakresie.

Dostęp wszystkich czterech organów, wymienionych w art. 43d Prawa energetycznego, do informacji na temat ilości produktów paliwowych wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorców ma istotne znaczenie, między innymi, z punktu widzenia nadzoru i kontroli rynku paliw, w tym zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, zapobiegania ewentualnym nadużyciom, czy ochrony interesu fiskalnego państwa. Brak stosowanych sprawozdań w terminie powoduje, że organy te nie mogą realizować swoich ustawowych obowiązków. Ponadto, Powód jest przedsiębiorcą, wobec tego z uwagi na profesjonalny charakter wykonywanej przez niego działalności, powinien mieć świadomość spoczywających na nim obowiązków - w tym, sprawozdawczych - i powinien realizować je ze starannością wymaganą od profesjonalisty. „Staranność” ta obejmuje również znajomość obowiązujących przepisów prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Co więcej, jak słusznie zauważył Pozwany, brak realizacji obowiązku sprawozdawczego przez Powoda, doprowadził do naruszenia chronionego ustawą dobra, jakim jest terminowość składania sprawozdań i pozbawiło nie tylko pozwanego, ale również inne ustawowo określone organy państwowe informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru nad rynkiem paliw ciekłych. Celem obowiązku sprawozdawczego nie jest jedynie sporządzenie przez Prezesa URE kwartalnego raportu, służy również jako narzędzie kontroli oraz podstawowe źródło informacji o funkcjonowaniu konkretnych podmiotów na rynku paliw ciekłych w zakresie prowadzonych przez Przedsiębiorców działalności. Oznacza to tym samym, że terminowość w składaniu sprawozdań jest dobrem podlegającym w tym przypadku ochronie.

Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni podziela i przyjmuje za swój pogląd Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z 27 listopada 2019 r. w sprawie toczącej się pod sygn. akt I NSK 95/18 wskazał, że to Prezes URE

kształtuje politykę wymiaru kar wobec przedsiębiorców popełniających delikty administracyjne określone w ustawie - Prawo energetyczne. W pewnych przypadkach sąd może co prawda zastosować art. 56 ust. 6a p.e., jednakże wpierv Powód powinien wykazać, że pozwany przekroczył zasady uznania administracyjnego oraz że stopień szkodliwości czynu był znikomy, a przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa lub zrealizował obowiązek. Sąd Najwyższy trafnie wskazywał, że artykuł 56 ust. 6a p.e. należy interpretować z uwzględnieniem zasady sprawności i rzetelności działania instytucji publicznych, a także zasady równowagi i podziału władzy. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dysponuje więc pewnym luzem decyzyjnym przy interpretacji przesłanki znikomości szkodliwości społecznej czynu, a w razie ziszczenia się wspomnianej przesłanki - uznaniem administracyjnym przy wyborze wariantu rozstrzygnięcia: odstąpienia od kary pieniężnej bądź nieodstąpienia od tej kary. (Wyrok SN z 27.11.2019 r., I NSK 95/18, LEX nr 2817533)

Sąd Okręgowy uznał, iż błędne jest przekonanie Powoda o naruszeniu przepisu art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne. Brak zastosowania względem Powoda instytucji odstąpienia od wymierzenia kary (w spornym zakresie, tj. za wrzesień i październik 2020 r.) wynikał z tego, że nie zostały spełnione wszystkie przesłanki wymagane łącznie treścią art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne, nie zaś z tego, że Pozwany przekroczył granice uznania administracyjnego bądź dokonał błędnej wykładni przepisów prawa energetycznego. Dlatego też, w przekonaniu Sądu, zarzut ten nie zasługiwał na uwzględnienie.

Wobec braku przedmiotowych sprawozdań w terminie, za wrzesień 2020 i październik 2020 r. Prezes URE nałożył kary za niezłożenie każdego z nich po 10.000,00 zł, których łączna suma wyniosła 20.000,00 zł (pkt 3a i 3b decyzji). Odstępując tym samym od wymierzenia Powodowi kary pieniężnej w zakresie: października, listopada, grudnia 2019 r. oraz marca, maja, lipca 2020 r. na podstawie art. 56 ust. 6a ustawy – P.e. (tj. pkt 2 decyzji, który nie podlegał zaskarżeniu).

W myśl art. 56 ust. 1 pkt 12b i 12c ustawy – Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przekazuje w terminie sprawozdań o których mowa w art. 43d tej ustawy lub przekazuje sprawozdania zawierające nieprawdziwe dane. Zgodnie natomiast z treścią art. 56 ust. 2h pkt 4 i 5 P.e. wysokość kar, o których mowa powyżej, wynosi odpowiednio: 10 000 zł (za nieprzedstawienie w terminie ww. sprawozdań) oraz od 10 000 zł do 50 000 zł (za przedstawienie ww. sprawozdań zawierających nieprawdziwe dane).

Powód nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku sprawozdawczego, co w oparciu o przepisy prawa energetycznego, słusznie zostało przez Pozwanego uznane za podstawę do nałożenia kary pieniężnej. Kwalifikacja czynu Powoda, dokonana przez Prezesa URE jest słuszna, niewątpliwie bowiem naruszenie będące przedmiotem zaskarżenia nie stanowi czynu o znikomej społecznej szkodliwości. Jak również wspomniano wyżej, Sąd nie stwierdził, jakoby Prezes URE przekroczył granice uznania administracyjnego wymierzając karę pieniężną za wrzesień i październik 2020 r. Wysokość nałożonej na powoda kary finansowej wynika wprost z przepisów prawa, a zatem wbrew twierdzeniom Powoda - ustawodawca wyłączył możliwość jej miarkowania.

Choć w odwołaniu Powód nie kwestionował punkt 2) decyzji Prezesa URE, stanowiącego o odstąpieniu od wymierzenia kary w zakresie: października, listopada, grudnia 2019 r. oraz marca, maja, lipca 2020 r. to warto na marginesie wskazać, iż niewątpliwie treść pkt 2) świadczy o dokonanej przez Pozwanego analizie możliwości odstąpienia od wymierzenia kary także względem tych miesięcy, za które została wymierzona kara pieniężna. Pozwany słusznie rozróżnił bowiem stopień szkodliwości czynu za miesiące wrzesień i październik 2020 r. wymierzając za te dwa okresy sprawozdawcze po 10.000,00 zł kary za każdy miesiąc (w sztywnej wysokości, stosownie do przytoczonych wyżej regulacji prawnych), od stopnia szkodliwości czynu za październik, listopad, grudzień 2019 r. oraz marzec, maj, lipiec 2020 r. odstępując w tym przypadku od wymierzenia kary Powodowi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniesione przez Powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³§ 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony

(koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, należało uznać Powoda za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz Pozwanego zwrot kosztów procesu, które w sprawie niniejszej obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w minimalnej stawce 720,00 zł, ustalonej w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski